

kom i Embede, før de vare 40. Aar og derover. Paa denne Maade vilde Embederne ikke blive bestyrede saa godt og saa kraftigt, som naar de bestattes med Mænd omkring de 30 Aar. Jeg tror, at dette var en meget gyldig Grund for, at Lønningerne ikke skulde være altfor store; det vilde jo ogsaa være i Embedsstandens egen Interesse. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde, at han ikke holdt af, at denne Sag kom ind paa Finantsloven, da det kunde føre til, at man gjennem Finantsloven ogsaa kunde vedtage en Lønningsforringelse; men dette behøver man ikke at frygte for. Vi se jo, at Folkethinget har god Villie til at votere større Lønninger, naar det er nødvendigt; men, naar nogle Lønninger ere altfor store, kunde det jo ogsaa være heldigt, om de bleve lidt mindre, og andre maatte lidt større. Naar da Misforholdet kan omgjøres gjennem Finantsloven, vil man jo aarlig kunne undersøge, om det er, som det bør være. Derfom den Land gif her igjennem Thinget, at vi ikke vilde lønne vore Embedsmænd tilstrækkeligt, saa var det en anden Sag, saa kunde man være bange for denne Fremgangsmaade; men det er jo dog aabenbart, at vi vilde staa os daarligt ved ikke at give Embedsmændene saadanne Lønninger, at vi kunne være sikre paa at have gode Embedsmænd. Jeg vil anbefale at vedtage det Endringsforslag, der er stillet af flere ærede Medlemmer og af Udvalgets Flertal. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, om vi gif ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amt's 2den Valgkreds (Ankjær), og allermindst tror jeg, at det vilde være heldigt, om vi gif ind paa at give Tillæg til Pensionister. Jeg finder det rigtigt, som det ærede Medlem for Thisted Amt's 3die Valgkreds (Vagger) udtalte, at vi havde gjort et Slags Afregning med dem, saa at vi ikke behøve at komme tilbage til dem igjen.

Th. Nielsen: Det er om Endringsforslaget under Nr. 7 Sp. 2215 saavel som om Lønningsforhøielsen i det Hele, til jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord. Det er blevet, jeg kunde gjerne sige, en staaende Skik at inddele Borgerne i Arbeidere og Ikke-Arbeidere, i Materielle og Ikke-Materielle eller i Madstrævere og Ikke-Madstrævere. Jeg kan ikke ganske billige disse Inddelinger, og jeg tror ogsaa, at baade Erfaringen, Tiden og de Forhandlinger, der her føres, og de Endringsforslag, der her ere stillede, vise, at den ikke holder Stik. Erfaringen viser, at de, som ikke kaldes Arbeidere, mange Gange kunne være meget stærkt Arbeidende, thi man maa naturligvis ikke blot tage Hensyn til det legemlige Arbeide. Og hvad Inddelingen i Materielle og Ikke-Materielle angaar, da veed jeg vel, at det bliver sagt fra en vis Side, at man bryder sig ikke videre om Lønningsforhøielse; man kan undvære den,

thi man har Fædelandskærlighed og Aandelighed og alle gode Dyder, som man ikke vil give Slip paa for at faae noget høiere Løn. Jeg indrømmer disse ærede Medborgere Ret til at have en saadan Mening, og jeg anser det endogsaa for prisværdigt, at de have den, men det Forunderlige er, at netop disse ærede Medborgere ere undertiden — om jeg maa bruge det maaste noget platte Udtryk — de allermeest gridffe efter at faae Embedslønningerne forhøiede, og at det netop er fra disse ærede Medborgeres Side, at de høieste Raab ere komne om, at der er Erang hos Embedsstanden (Kjær: Det er de ægte Madstrævere). Det ærede Medlem siger, at det er de ægte Madstrævere. Jeg tror nu, at vi Alle have mer eller mindre af Madstræveriet hos os; man kan ikke saaledes skille det Materielle og det Aandelige. Det ærede Medlem for Viborg Amt's 2den Valgkreds (Ankjær) har ganske vist været meget omhyggelig for at faae Alle med i sit Forslag, Alle lige indtil Kontorister (Stemmer: Men dog ikke Soldaterne). Ærede Medlemmer sige: ikke Soldaterne; Jeg skal i den Anledning blot bemærke, at det er Feilen ved Forslaget, at det ikke tager Soldaterne med. Jeg har i et Blad set en Opgjørelse af, hvormeget en Soldat maa have at leve af, jeg tror ikke, at det er ansat for rundelig, og endda beløber Udgiften sig til 14 Mk. om Ugen. Nu have de jo knap 10 Mk., saa jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem, der kender Soldatens Liv saa nøie, ikke har taget Soldaten med. Det har forbausset mig noget, og jeg skal sige det ærede Medlem, at hvis han ligeud havde sat Soldatens Løn til 2 Mk. om Dagen, vilde det have fristet mig til at stemme for hans i Øvrigt urimelige Forslag (Ankjær: Saa sit Soldaten 17 Mk. om Ugen). Det forstaaer jeg ikke (Ankjær: Jo, det blev 17 Mk. istedetfor 10 Mk.). Hvad behager? 17 Mk.?

Formanden: Jeg beder ærede Medlemmer om ikke at forstyrre Taleren.

Th. Nielsen: Det er ingen Forstyrrelse for mig, naar jeg blot kan høre, hvad der bliver sagt.

Formanden: Men det er en Forstyrrelse for Forhandlingen.

Th. Nielsen: Naa ja, saa faae de henimod 17 Mk. Munderingspenge og Brød indfattet; men jeg sagde ogsaa, at den Beregning, der satte det til 14 Mk. ingenlunde var for rundelig. Hvad jeg imidlertid bebrejder det ærede Medlem for Viborg Amt's 2den Valgkreds er, at han, samtidig med at han kommer og paabyrder Statskassen med en Million — eller vilde gjøre det, hvis det stod til ham — er saa overmaade fornøiet med vort nuværende Skattesystem i det Hele. Det